

Warszawa, dnia 20 listopada 2013 r.

Poz. 1355

USTAWA

z dnia 11 października 2013 r.

o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kadra zawodowa Sił Zbrojnych dzieli się na:

1) korpus oficerów zawodowych, do którego zalicza się:

- a) oficerów młodszych,
- b) oficerów starszych,
- c) generałów i admirałów;

2) korpus podoficerów zawodowych, do którego zalicza się:

- a) podoficerów młodszych,
- b) podoficerów,
- c) podoficerów starszych;

3) korpus szeregowych zawodowych.”,

b) uchyla się ust. 4;

2) w art. 5:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Od orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej przysługuje odwołanie do wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia.

1b. Członek składu orzekającego wojskowej komisji lekarskiej może zgłosić na piśmie sprzeciw wobec projektu orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do żołnierzy – kobiet ciężarnych.”,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 171, poz. 1016 i Nr 236, poz. 1396 oraz z 2013 r. poz. 675, 829 i 852.

- c) w ust. 8:
- pkt 1-3 otrzymują brzmienie:
    - „1) wykaz chorób i ułomności uwzględniany przy orzekaniu o zdolności do zawodowej służby wojskowej oraz do służby poza granicami państwa wraz ze wskazaniem kategorii zdolności do zawodowej służby wojskowej;
    - 2) wykaz chorób i ułomności uwzględniany przy orzekaniu o zdolności do pełnienia służby w poszczególnych rodzajach Sił Zbrojnych i rodzajach wojsk oraz na poszczególnych stanowiskach służbowych wymagających szczególnych predyspozycji zdrowotnych wraz ze wskazaniem kategorii zdolności do zawodowej służby wojskowej;
    - 3) wykaz chorób i ułomności uwzględniany przy orzekaniu o ograniczonej zdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej w poszczególnych rodzajach Sił Zbrojnych i rodzajach wojsk oraz na określonych stanowiskach służbowych wraz ze wskazaniem kategorii zdolności do zawodowej służby wojskowej;”
  - po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
    - „8a) tryb rozpatrywania sprzeciwów wobec projektów orzeczeń wojskowych komisji lekarskich oraz uchylania orzeczeń w trybie nadzoru;”
  - w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:
    - „10) wzór skierowania do wojskowych komisji lekarskich;
    - 11) wzory orzeczeń wydawanych przez wojskowe komisje lekarskie.”
- d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, Minister Obrony Narodowej kierować się będzie koniecznością zapewnienia ochrony danych osobowych w procesie orzecznictwym, a także tym, aby do zawodowej służby wojskowej były powoływane i pełniły ją osoby posiadające stan zdrowia odpowiadający warunkom zawodowej służby wojskowej uzależnionym od rodzaju Sił Zbrojnych i rodzaju wojsk oraz od poszczególnych stanowisk służbowych.”;

3) w art. 5a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę, która zgłosiła chęć pełnienia zawodowej służby wojskowej, wojskowy komendant uzupełnień kieruje do wojskowej pracowni psychologicznej w celu przeprowadzenia badań psychologicznych oraz wydania orzeczenia psychologicznego o istnieniu lub braku przeciwwskazań do pełnienia tej służby.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb kierowania do wojskowych pracowni psychologicznych oraz sposób i tryb wydawania orzeczeń psychologicznych,
- 2) zakres badań psychologicznych, którym jest poddawana osoba, która zgłosiła chęć pełnienia zawodowej służby wojskowej,
- 3) tryb odwoływania się od orzeczeń psychologicznych,
- 4) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów i orzeczeń

- mając na uwadze właściwość terytorialną wojskowych pracowni psychologicznych oraz ich właściwość do wykonywania badań i wydawania orzeczeń w trybie odwoławczym, a także konieczność zawarcia we wzorze orzeczenia informacji o możliwości i trybie odwołania od orzeczenia.”;

4) w art. 6:

a) w ust. 1:

- w pkt 3 lit. b i c otrzymują brzmienie:

- „b) stopniem etatowym, dla którego określono jeden lub kilka stopni wojskowych,
- c) grupą lub grupami uposażenia,”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) stopień etatowy – dla danego stanowiska służbowego:

- a) szeregowych zawodowych – określone dwa stopnie wojskowe,
- b) podoficerów młodszych, podoficerów i podoficerów starszych – określone po trzy stopnie wojskowe,
- c) oficerów zawodowych – określony stopień wojskowy, a w odniesieniu do oficerów młodszych – określone dwa stopnie wojskowe;”

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) równorzędne stanowisko służbowe – stanowisko służbowe, którego stopień etatowy jest równy stopniowi etatowemu poprzednio zajmowanego stanowiska służbowego, a w przypadku oficerów młodszych – stopniowi wojskowemu posiadanemu przez oficera;”

– uchyla się pkt 11a,

– pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) kadencja na stanowisku służbowym – okres pełnienia służby na stanowisku służbowym przez oficera zawodowego w służbie stałej;”

b) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dowódcy jednostki wojskowej – należy przez to rozumieć osobę kierującą lub dowodzącą jednostką wojskową, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej albo w dyspozycji;”

5) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Roszczenia wynikające z przepisów ustawy przedawniają się z upływem trzech lat od dnia, w którym stały się wymagalne.

2. Przerwanie biegu przedawnienia roszczenia następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾.”;

6) w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Termin rozpoczęcia pełnienia zawodowej służby wojskowej oraz stanowisko służbowe, na jakim będzie pełniona ta służba, określa rozkaz personalny, a w przypadku żołnierzy kontraktowych – kontrakt, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 3 i 3a.”;

7) w art. 10 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Rozkazy personalne o powołaniu do zawodowej służby wojskowej wydają, w odniesieniu do stanowisk służbowych;”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Do służby stałej w korpusie oficerów zawodowych powołuje się żołnierza służby kandydackiej po ukończeniu studiów w uczelni wojskowej oraz osobę, o której mowa w art. 124a ust. 1 pkt 2, mianowanych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki), po uzyskaniu przez niego tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432, Nr 85, poz. 458 i Nr 230, poz. 1370.

2. Do służby stałej można powołać:

- 1) w korpusie oficerów zawodowych:
  - a) oficera służby kontraktowej, który posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony, a w przypadku gdy stanowisko etatowe jest określone dwoma stopniami wojskowymi posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia wojskowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do służby stałej, oraz posiada co najmniej dobrą ogólną ocenę w ostatniej opinii służbowej,
  - b) oficera rezerwy, który spełnia łącznie następujące warunki:
    - posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny,
    - posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony, a w przypadku gdy stanowisko etatowe jest określone dwoma stopniami wojskowymi posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia wojskowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej,
    - pełnił przed zwolnieniem ze służby i przeniesieniem do rezerwy stałą lub kontraktową zawodową służbę wojskową;
- 2) w korpusie podoficerów zawodowych:
  - a) podoficera służby kontraktowej, który posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia wojskowego stanowiska etatowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do służby stałej, oraz co najmniej dobrą ogólną ocenę w ostatniej opinii służbowej,
  - b) podoficera rezerwy, który spełnia łącznie następujące warunki:
    - posiada wykształcenie średnie,
    - posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia wojskowego stanowiska etatowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej,
    - pełnił przed zwolnieniem ze służby i przeniesieniem do rezerwy stałą lub kontraktową zawodową służbę wojskową.”;

9) w art. 12:

- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
  - „1) w korpusie oficerów zawodowych – żołnierza służby kandydackiej, posiadającego tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, mianowanego na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki), po ukończeniu szkolenia w uczelni wojskowej;
  - 2) w korpusie podoficerów zawodowych – żołnierza służby kandydackiej, posiadającego wykształcenie średnie, mianowanego na stopień wojskowy kaprala (mata), po ukończeniu przez niego nauki w szkole podoficerskiej;”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do służby kontraktowej można powołać:

- 1) w korpusie oficerów zawodowych – oficera rezerwy, który posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny oraz stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia etatowego stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony, a w przypadku gdy stanowisko etatowe jest określone dwoma stopniami wojskowymi posiada stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia wojskowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej;
- 2) w korpusie podoficerów zawodowych – podoficera rezerwy, który posiada wykształcenie średnie oraz stopień wojskowy równy lub bezpośrednio niższy od stopnia wojskowego stanowiska etatowego, do którego ma być zaszeregowany po powołaniu do zawodowej służby wojskowej;
- 3) w korpusie szeregowych zawodowych – żołnierza rezerwy, który odbył czynną służbę wojskową oraz ukończył co najmniej gimnazjum i posiada przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje albo umiejętności przydatne w korpusie osobowym, w jakim ma pełnić zawodową służbę wojskową, oraz stopień wojskowy szeregowego (marynarza) lub starszego szeregowego (starszego marynarza).”;

10) w art. 13 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Powołanie żołnierza do służby kontraktowej może nastąpić jednorazowo na okres od dwóch do sześciu lat.

3. Pierwszy kontrakt na pełnienie służby kontraktowej zawiera się na okres dwóch lat.”;

11) w art. 14 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zgoda, o której mowa w ust. 3, nie jest wymagana, gdy wyznaczenie żołnierza służby kontraktowej na inne niż określone w kontrakcie stanowisko służbowe następuje z przyczyn, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1, 2 i 4.”;

12) w art. 15 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Warunkiem zawarcia kolejnego kontraktu z żołnierzem jest posiadanie przez niego ogólnej oceny co najmniej dobrej w ostatniej opinii służbowej.”;

13) w art. 17a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę posiadającą stopień policyjny, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Urzędu Ochrony Państwa, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, można powołać do służby kontraktowej, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą Ministra Obrony Narodowej, do służby stałej, na stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia wojskowego równorzędnego ze stopniem posiadanym w odpowiedniej służbie.”;

14) w art. 19 uchyla się ust. 2;

15) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy zwolniony z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego może być przeniesiony do rezerwy kadrowej organu określonego w ust. 3, jeżeli przewiduje się wyznaczenie go na inne stanowisko służbowe.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres pozostawania żołnierza zawodowego w rezerwie kadrowej nie może być jednorazowo dłuższy niż dwa lata dla żołnierza służby stałej i sześć miesięcy dla żołnierza służby kontraktowej.”;

c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ze skierowaniem żołnierza zawodowego na studia, kursy i szkolenie, czas pozostawania w rezerwie kadrowej obejmuje okres tych studiów oraz kursów i szkoleń.”;

d) w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie nabywa prawa do urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego za ten okres.”;

16) w art. 22 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, stosuje się odpowiednio obowiązujące na zajmowanych przez nich stanowiskach służbowych przepisy prawa pracy lub przepisy dotyczące stosunku służbowego, odnoszące się do obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień niezwiązanych z przebiegiem zawodowej służby wojskowej, odpowiedzialności materialnej pracowników, rozkładu czasu pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również tworzenia funduszu nagród, a także przyznawania nagród innych niż wynikające z przepisów ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2012 r. poz. 1529).”;

17) w art. 24 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki, w których następuje wyznaczenie, a w których skierowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, z uwzględnieniem jednostek lub struktur organizacyjnych, w których następuje wyznaczenie do pełnienia służby wojskowej, oraz charakteru służby wojskowej poza granicami państwa;
- 2) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu lub kierowaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby poza granicami państwa, a także odwoływania do kraju z tej służby, mając na uwadze konieczność uzyskania przez kandydata orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia tej służby oraz odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa, zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych;
- 3) warunki pełnienia przez żołnierzy służby poza granicami państwa, z uwzględnieniem podległości, o której mowa w ust. 4;

- 4) warunki przyznawania świadczeń żołnierzom wyznaczonym lub skierowanym do pełnienia służby poza granicami państwa oraz świadczeń przysługujących żołnierzom w związku z wyznaczeniem lub skierowaniem do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, mając na uwadze świadczenia przysługujące członkom rodzin żołnierzy przebywającym z nimi za granicą, z uwzględnieniem specyfiki wykonywanych zadań, zagrożeń dla zdrowia lub życia tych żołnierzy, a także istniejących w danym państwie warunków miejscowych, jak również zachowanie wszystkich uprawnień i świadczeń, jakie przysługują na podstawie przepisów obowiązujących wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju, oraz uwzględniając powstałe w tym czasie zmiany mające wpływ na te uprawnienia, z wyjątkiem świadczeń określonych w art. 68 ust. 1 i 2.”;

18) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Żołnierzom zawodowym będącym nauczycielami akademickimi mogą być powierzane funkcje organu jednoosobowego uczelni wojskowej lub jego zastępcy albo kierownika jednostki organizacyjnej tej uczelni lub jego zastępcy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych pełniących służbę w instytutach badawczych.”;

19) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Żołnierz zawodowy podlega corocznemu opiniowaniu służbowemu.

2. Opiniowanie służbowe przeprowadza się w okresie od dnia 15 sierpnia do dnia 15 października.

3. Opiniowaniem służbowym obejmuje się również żołnierza zawodowego skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa – za okres pełnienia tej służby. Opinię tę uwzględnia się przy opiniowaniu, o którym mowa w ust. 1.

4. Żołnierz zawodowy wyznaczony na stanowisko służbowe poza granicami państwa podlega opiniowaniu służbowemu według trybu obowiązującego w miejscu pełnienia służby.

5. Opiniowanie służbowe żołnierza zawodowego ma:

- 1) ocenić jego wywiązywanie się z obowiązków na stanowisku służbowym;
- 2) oceniać jego kompetencje i predyspozycje;
- 3) wyznaczać kierunki rozwoju zawodowego i określać potrzeby szkoleniowe opiniowanego żołnierza.

6. Opinię służbową sporządza osobiście bezpośredni przełożony żołnierza zawodowego. Przy ocenie predyspozycji przełożony sporządzający tę opinię może zasięgnąć opinii psychologa jednostki wojskowej.

7. Na podstawie ocen, o których mowa w ust. 5, bezpośredni przełożony wystawia ogólną ocenę opiniowanego żołnierza zawodowego, wyrażoną przy zastosowaniu następującej skali ocen:

- 1) wzorowa (6);
- 2) bardzo dobra (5);
- 3) dobra (4);
- 4) dostateczna (3);
- 5) niedostateczna (2).

8. W przypadku uzyskania przez opiniowanego żołnierza zawodowego oceny niedostatecznej ze sprawdzianu sprawności fizycznej lub nieprzystąpienia do tego sprawdzianu, chyba że został zwolniony ze sprawdzianu na podstawie art. 50a ust. 3, ocena ogólna nie może być wyższa niż dostateczna.

9. Przełożony jest obowiązany doręczyć, za pokwitowaniem, potwierdzoną kopię opinii służbowej żołnierzowi zawodowemu, którego ona dotyczy, w terminie czternastu dni od dnia jej sporządzenia. W opinii służbowej zamieszcza się pouczenie o przysługującym żołnierzowi zawodowemu prawie wniesienia odwołania od opinii.

10. W przypadku odmowy przyjęcia opinii służbowej przez opiniowanego żołnierza zawodowego na równi z doręczeniem, o którym mowa w ust. 9, uznaje się zapoznanie opiniowanego z treścią opinii przez jej odczytanie. Przełożony poucza opiniowanego o przysługującym mu prawie do wniesienia odwołania od opinii i dokonuje o tym fakcie adnotacji w arkuszu opinii służbowej.

11. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje prawo wniesienia odwołania od opinii służbowej do wyższego przełożonego w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpoznaniu.

12. Wyższy przełożony, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania odwołania, może zaskarżoną opinią służbową:

- 1) utrzymać w mocy;
- 2) zmienić lub uzupełnić;
- 3) uchylić i wydać nową;
- 4) uchylić, jeżeli brak było podstaw prawnych do jej sporządzenia.

13. Opinia służbowa wydana wskutek odwołania jest ostateczna.

14. Żołnierz zawodowy, który w ostatecznej opinii służbowej uzyskał ogólną ocenę niedostateczną, może wystąpić do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o zweryfikowanie tej opinii.

15. Dowódca jednostki wojskowej w przypadku wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 14, może powołać komisję w celu zbadania zasadności wniosku i po zapoznaniu się z opinią komisji, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania wniosku, może ostateczną opinią:

- 1) utrzymać w mocy;
- 2) zmienić ją lub uzupełnić;
- 3) uchylić i wydać nową;
- 4) uchylić, jeżeli brak było podstaw prawnych do jej sporządzenia.

16. Za przygotowanie i przebieg procesu opiniowania służbowego żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową:

- 1) w jednostce wojskowej – odpowiada dowódca jednostki wojskowej;
- 2) poza granicami państwa – odpowiada krajowy przełożony, któremu żołnierz w tym czasie podlega.

17. Opinię służbową o żołnierzu zawodowym udostępnia się w przypadku wystąpienia o nią przez sąd, prokuratora, Żandarmerię Wojskową, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję, Agencję Wywiadu, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Straż Graniczną, rzecznika dyscyplinarnego lub rzecznika dyscypliny finansów publicznych – w przypadku gdy podmioty te prowadzą postępowanie dotyczące tego żołnierza.

18. Przepisów ust. 1–17 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

19. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb opiniowania służbowego oraz sposób oceniania żołnierza zawodowego, doręczania mu i zapoznawania go z treścią opinii służbowej, wnoszenia i rozpatrywania od niej odwołania oraz weryfikowania opinii ostatecznych;
- 2) tryb udostępniania opinii służbowej podmiotom, o których mowa w ust. 17;
- 3) wzór arkusza opinii służbowej.

Rozporządzenie powinno zapewnić, aby sporządzana opinia służbowa jednoznacznie wskazywała na przydatność lub brak przydatności żołnierza zawodowego na zajmowanym stanowisku służbowym, poziom i rzetelność wykonywania zadań służbowych oraz predyspozycje do zajmowania wyższych stanowisk służbowych, a wzór arkusza opinii służbowej zawierał wszystkie dane niezbędne do jej sporządzenia, w tym dotyczące oceny ze sprawdzianu sprawności fizycznej, oraz umożliwiał opiniowanemu wypowiedzenie się w sprawie dalszego przebiegu służby, a także aby opiniowanie było oparte na zasadzie jawności dla opiniowanego.”;

20) art. 28 i art. 29 otrzymują brzmienie:

„Art. 28. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) może być mianowany, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera, podoficer zawodowy lub szeregowy zawodowy, który posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny oraz wzorową ogólną ocenę w ostatniej opinii służbowej.

Art. 29. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy kaprala (mata) może być mianowany, po zdaniu egzaminu na podoficera, szeregowy zawodowy, który posiada wykształcenie średnie i co najmniej bardzo dobrą ogólną ocenę w ostatniej opinii służbowej.”;

21) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Żołnierza zawodowego mianuje się na stopień wojskowy, który odpowiada stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ma być wyznaczony, z dniem objęcia stanowiska służbowego albo na stopień wojskowy, do którego ma być zaszeregowany w ramach zajmowanego przez niego stanowiska służbowego, z dniem określonym w rozkazie o mianowaniu.

2. Warunkiem wydania decyzji o wyznaczeniu żołnierza zawodowego na bezpośrednio wyższe stanowisko służbowe oraz objęcia obowiązków na tym stanowisku lub zaszeregowaniu do bezpośrednio wyższego stopnia wojskowego w ramach dotychczasowego stanowiska służbowego jest uprzednie wydanie decyzji o mianowaniu tego żołnierza, przez uprawniony organ, na wyższy stopień wojskowy.

3. Mianowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się do żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe zaszeregowane do stopni generałów (admiralów) oraz żołnierzy zawodowych, o których mowa w art. 42b i art. 42c.”;

22) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierza zawodowego wyznacza się na stanowisko służbowe, w drodze decyzji, stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, w zależności od wymaganych kwalifikacji zawodowych, posiadanej oceny w opinii służbowej oraz modelu przebiegu służby w poszczególnych korpusach osobowych (grupach osobowych).”;

b) uchyla się ust. 2;

23) w art. 36:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) podoficerów zawodowych – posiadanie wykształcenia średniego;

3) oficerów zawodowych – posiadanie tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wyznaczenie na kolejne stanowisko służbowe jest uzależnione od ukończenia kursu, szkolenia, stażu lub specjalizacji, w zależności od wymaganych kwalifikacji, a także w odniesieniu do oficerów:

1) od stopnia etatowego majora (komandora podporucznika) – ukończenie studiów podyplomowych w uczelni wojskowej lub posiadanie stopnia naukowego doktora;

2) od stopnia etatowego generała brygady (kontradmirala) – ukończenie podyplomowych studiów polityki obronnej.

3. Do celów określonych w ust. 2 na równi ze świadectwem lub dyplomem uczelni wojskowej są traktowane świadectwa lub dyplomy zagranicznych oraz krajowych szkół i uczelni.”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe, których zajmowanie jest uzależnione od posiadania kwalifikacji lub spełnienia wymagań określonych w innych ustawach, które warunkują możliwość wykonywania niektórych zawodów, a także na stanowiska w uczelniach wojskowych oraz instytutach badawczych.”;

24) w art. 37:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Oficer zawodowy w służbie stałej pełni zawodową służbę wojskową przez czas określony kadencjami na stanowisku służbowym.

2. Kadencja na stanowisku służbowym trwa od dwóch do trzech lat.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy okres pozostający do osiągnięcia przez żołnierza zawodowego wieku, o którym mowa w art. 111 pkt 5 lub art. 111b ust. 2, jest krótszy niż dwa lata, można określić dla takiego żołnierza kadencję, której okres kończy się z dniem osiągnięcia przez niego wieku określonego w ustawie.”;

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Okres kadencji na stanowisku służbowym określa organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe w decyzji o wyznaczeniu oficera zawodowego na to stanowisko albo w rozkazie o zmianie zaszergowania oficera młodszego do wyższego stopnia wojskowego zajmowanego stanowiska służbowego.

6. Officer zawodowy, o którym mowa w ust. 1, może powtarzać kadencję na tym samym stanowisku służbowym, z zastrzeżeniem art. 43 ust. 2.”,

d) uchyla się ust. 7,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do oficerów zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz w instytucjach cywilnych.”;

25) art. 40–42 otrzymują brzmienie:

„Art. 40. 1. Wyznaczenie oficera zawodowego na kolejne wyższe stanowisko służbowe może nastąpić w zależności od wolnych stanowisk, a także od ogólnej oceny co najmniej bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej.

2. Okres zajmowania stanowiska służbowego o tym samym stopniu wojskowym wynosi co najmniej trzy lata. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, okres ten może być krótszy, nie mniej jednak niż dwa lata.

3. Zmiana zaszergowania oficera młodszego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego może nastąpić po upływie co najmniej trzech lat zajmowania stanowiska w posiadanym stopniu wojskowym oraz uzyskaniu ogólnej oceny co najmniej bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż dwa lata.

4. Zmiany zaszergowania, o której mowa w ust. 3, dokonuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe rozkazem personalnym.

5. W przypadku uzyskania przez oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową w opinii służbowej ogólnej oceny dobrej przy wyznaczaniu na kolejne stanowisko służbowe:

- 1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zaszergowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym.

6. W przypadku uzyskania przez oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej przy wyznaczaniu na kolejne stanowisko służbowe:

- 1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe;
- 2) nie zaszergowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym;
- 3) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów w sądach wojskowych oraz prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

Art. 41. 1. Wyznaczenie podoficera zawodowego na kolejne wyższe stanowisko służbowe może nastąpić w zależności od:

- 1) wolnych stanowisk;
- 2) co najmniej trzyletniego okresu służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym;
- 3) ogólnej oceny co najmniej bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej.

Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż dwa lata.

2. Zmiana zaszergowania podoficera zawodowego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego może nastąpić po upływie co najmniej trzech lat zajmowania stanowiska w posiadanym stopniu wojskowym oraz uzyskaniu ogólnej oceny co najmniej bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż dwa lata.

3. Zmiany zaszeregowania, o której mowa w ust. 2, dokonuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe rozkazem personalnym.

4. W przypadku uzyskania przez podoficera zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dobrej przy wyznaczeniu na kolejne stanowisko służbowe:

- 1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe, z dotychczasowym zaszeregowaniem do stopnia wojskowego;
- 2) nie zaszeregowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym.

5. W przypadku uzyskania przez podoficera zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej przy wyznaczeniu na kolejne stanowisko służbowe:

- 1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe, z dotychczasowym zaszeregowaniem do stopnia wojskowego;
- 2) nie zaszeregowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym;
- 3) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.

Art. 42. 1. Zmiana zaszeregowania szeregowego zawodowego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego może nastąpić co najmniej po pięciu latach służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym oraz uzyskaniu ogólnej oceny co najmniej bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż trzy lata.

2. Zmiany zaszeregowania, o której mowa w ust. 1, dokonuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe rozkazem personalnym.

3. W przypadku uzyskania przez szeregowego zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dobrej przy wyznaczeniu na kolejne stanowisko służbowe:

- 1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe, z dotychczasowym zaszeregowaniem do stopnia wojskowego;
- 2) nie zaszeregowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym.

4. W przypadku uzyskania przez szeregowego zawodowego w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej przy wyznaczeniu na kolejne stanowisko służbowe:

- 1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe, z dotychczasowym zaszeregowaniem do stopnia wojskowego;
- 2) nie zaszeregowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym;
- 3) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.”;

26) po art. 42 dodaje się art. 42a–42c w brzmieniu:

„Art. 42a. Zmiana zaszeregowania, o której mowa w art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 2 i art. 42 ust. 1, może nastąpić w ramach limitu awansowego określanego corocznie przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 42b. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na niższe stanowisko służbowe może nastąpić, za pisemną zgodą żołnierza, w przypadku zaistnienia przesłanek uzasadniających wypowiedzenie żołnierzowi zawodowemu stosunku służbowego przez właściwy organ, o których mowa w art. 114 ust. 2, lub w odniesieniu do żołnierza pełniącego służbę w rezerwie kadrowej.

2. Wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na stanowisko służbowe zaszeregowane do bezpośrednio niższego stopnia etatowego od zajmowanego przez żołnierza zawodowego stanowiska.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, przepisu art. 31 ust. 1 nie stosuje się.

Art. 42c. 1. Żołnierza zawodowego, który dokonał czynów o charakterze bohaterskim spełnionych w szczególnie niebezpiecznych warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia w obronie prawa, nietykalności granic państwowych, życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli, Minister Obrony Narodowej może mianować na wyższy stopień wojskowy.

2. Żołnierza zawodowego mianowanego w trybie określonym w ust. 1:

- 1) zaszeregowuje się w ramach zajmowanego stanowiska służbowego do stopnia wojskowego, na który został mianowany albo
- 2) wyznacza się na stanowisko służbowe odpowiadające stopniowi wojskowemu, na który został mianowany.

3. W przypadku braku możliwości wyznaczenia żołnierza zawodowego w sposób, o którym mowa w ust. 2, tworzy się dla niego stanowisko służbowe o stopniu etatowym odpowiadającym stopniowi wojskowemu, na który został mianowany.”;

27) w art. 44 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr – w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika) włącznie w pozostałych, niewymienionych w pkt 2–4, jednostkach wojskowych, a także jednostkach wojskowych podległych Dowódcy Garnizonu Warszawa, z zastrzeżeniem pkt 3.”;

28) w art. 45:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) gdy upłynął termin kadencji na stanowisku służbowym;”;

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszczęcia kontrolnego postępowania sprawdzającego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228).”;

c) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, żołnierza zawodowego przenosi się do rezerwy kadrowej na czas prowadzonego postępowania. Na zwolnione stanowisko służbowe nie wyznacza się innego żołnierza zawodowego do czasu zakończenia postępowania, natomiast można powierzyć obowiązki służbowe na tym stanowisku innemu żołnierzowi zawodowemu w trybie określonym w art. 25.”;

29) w art. 46:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk oraz zmiany zaszeregowania do stopni wojskowych;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) szczegółowe warunki i tryb czasowego powierzania obowiązków służbowych;”;

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przewidywać możliwość równego dostępu żołnierzy zawodowych do wyższych stanowisk służbowych, po spełnieniu przez nich warunków określonych w ustawie, aktach wykonawczych wydanych do tej ustawy oraz modelu przebiegu zawodowej służby wojskowej, a także uwzględnić ich dotychczasowe doświadczenie i przebieg służby wojskowej;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) przewidywać ciągłość funkcjonowania jednostki wojskowej oraz sprawność postępowania w sprawach czasowego powierzania obowiązków służbowych;”;

30) w art. 47 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Żołnierz zawodowy wyznaczony do służby poza granicami państwa może być skierowany do wykonywania zadań służbowych poza miejscem pełnienia służby, jednorazowo na czas nie dłuższy niż dwanaście miesięcy.”;

31) w art. 48 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, jest prowadzona w formie teczki akt personalnych i karty ewidencyjnej oraz może być prowadzona w formie elektronicznej.

6. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 3, zgromadzonych w ewidencji wojskowej może odbywać się bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą te dane.”;

32) uchyla się art. 49 i art. 50;

33) w art. 50a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Żołnierz zawodowy jest poddawany w roku kalendarzowym rocznemu sprawdzianowi sprawności fizycznej.

3. Żołnierz zawodowy może być zwolniony ze sprawdzianu sprawności fizycznej w danym roku kalendarzowym z przyczyn zdrowotnych, a kobieta żołnierz zawodowy jest zwalniana również w okresie ciąży lub karmienia dziecka piersią.”;

34) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z żołnierzem zawodowym, którego planuje się na koszt wojska skierować na studia lub naukę albo staż, kurs lub specjalizację w kraju lub za granicą, których koszt przekracza sześciokrotność najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, zawiera się umowę, która określa warunki zwrotu kosztów poniesionych na jego utrzymanie i naukę w przypadku przerwania, odwołania z kształcenia lub zwolnienia z zawodowej służby wojskowej przed określonym w umowie okresem służby wojskowej z przyczyn, o których mowa w art. 111 pkt 1, 4, 6–7, pkt 9 lit. a i pkt 11–16 oraz art. 112 ust. 1 pkt 1, w wysokości proporcjonalnej do czasu służby po zakończeniu tej nauki.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Odwołanie żołnierza z kształcenia może nastąpić w przypadku:

- 1) braku postępów w kształceniu;
- 2) naruszenia regulaminów ustalonych przez organizatora kształcenia;
- 3) wniosku żołnierza.”;

35) w art. 55:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tryb udzielania żołnierzom zawodowym pomocy w związku z pobieraniem przez nich nauki, rodzaj, formę, zakres i wysokość pomocy oraz sposób jej ustalania i tryb jej zwrotu, a także sposób dokumentowania poniesionych przez żołnierza zawodowego wydatków objętych pomocą;”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) tryb odwołania ze studiów lub z nauki w szkole wojskowej albo niewojskowej oraz ze stażu, z kursu lub ze specjalizacji w kraju lub za granicą i organy właściwe w tych sprawach;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zapewnić sprawność postępowania organów wojskowych w związku z pobieraniem przez żołnierzy zawodowych nauki, a przy ustalaniu wysokości udzielanej pomocy powinno uwzględnić koszty zakwaterowania, wyżywienia, umundurowania i nauki oraz dojazdu do miejsca jej pobierania, a także chesnego i stypendium. Określając tryb odwoływania ze studiów lub z nauki, rozporządzenie powinno uwzględnić potrzeby Sił Zbrojnych, a wzory umów w nim ustalone powinny zawierać pełne i precyzyjne informacje.”;

36) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy nie może wchodzić w skład organów spółek, innych przedsiębiorców oraz fundacji.”;

37) w art. 61 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Żołnierzowi zawodowemu w roku kalendarzowym, w którym został powołany do zawodowej służby wojskowej, udziela się urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do okresu pozostającego do końca danego roku kalendarzowego.

1b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio do żołnierza, o którym mowa w art. 20 ust. 1a, po zakończeniu przez niego pracy poza granicami państwa w strukturach organizacji międzynarodowych lub międzynarodowych strukturach wojskowych, na podstawie umowy zawartej między tym żołnierzem a taką organizacją, oraz o którym mowa w art. 65a ust. 5, po zakończeniu lub zrezygnowaniu przez niego z urlopu wychowawczego.”;

38) w art. 62:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową w warunkach szkodliwych dla zdrowia przy przekroczonych najwyższych dopuszczalnych stężeniach lub natężeniach czynników szkodliwych otrzymuje co-rocennie, w zależności od ustalonego w odrębnych przepisach stopnia szkodliwości, dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

- 1) pięciu dni roboczych – przy pierwszym stopniu szkodliwości;
- 2) siedmiu dni roboczych – przy drugim stopniu szkodliwości;
- 3) dziesięciu dni roboczych – przy trzecim stopniu szkodliwości;
- 4) piętnastu dni roboczych – przy czwartym stopniu szkodliwości.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu przez właściwy organ na naukę oraz żołnierzowi, któremu udzielono pomocy w związku z pobieraniem nauki, przysługuje urlop szkoleniowy.”,

c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Żołnierzowi zawodowemu pobierającemu naukę, niespełniającemu warunków do uzyskania pomocy, o której mowa w art. 52, można udzielić urlopu szkoleniowego.”,

d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Żołnierz zawodowy może otrzymać zwolnienie od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, gdy opieki takiej nie może sprawować małżonek żołnierza lub inny członek rodziny, nieprzekraczające jednak łącznie pięćdziesięciu dni roboczych w roku kalendarzowym.”,

e) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Żołnierzowi zawodowemu – lekarzowi lub lekarzowi dentyście skierowanemu przez właściwy organ do odbycia specjalizacji medycznej na czas odbywania zajęć w ramach tej specjalizacji udziela się zwolnienia od zajęć służbowych, w wymiarze piętnastu dni roboczych w każdym miesiącu.”;

39) w art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzowi zawodowemu, którego odwołano z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo któremu wstrzymano udzielenie takiego urlopu przysługuje, w pełnej wysokości, zwrot kosztów spowodowanych odwołaniem z urlopu lub wstrzymaniem urlopu.”;

40) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia albo które posiadają szczególne właściwości, ze względu na zajmowanie których udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego, uwzględniając podobne lub takie same stanowiska ustalone na podstawie przepisów prawa pracy;
- 2) tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i organy właściwe w tych sprawach, z uwzględnieniem sprawności postępowania w tych sprawach;
- 3) szczegółowe warunki i tryb udzielania urlopów, o których mowa w art. 61 i art. 62 ust. 1–4, 7a oraz 12, a także wymiar urlopu, o którym mowa w art. 62 ust. 3, ust. 8 pkt 2, ust. 9 oraz 9a, zapewniając ciągłość i skuteczność realizacji zadań;
- 4) szczegółowe warunki i tryb odwoływania z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymania udzielenia takiego urlopu oraz zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem z urlopu lub wstrzymaniem urlopu i sposób ich obliczania, zapewniając, aby zastosowanie tych środków miało charakter wyjątkowy;
- 5) szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom zawodowym zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 62 ust. 11 i 14, zapewniając ciągłość i skuteczność realizacji zadań oraz uwzględniając plany poszczególnych specjalizacji lekarskich.”;

41) uchyla się art. 66;

42) w art. 67a w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Żołnierzom zawodowym przysługują bezpłatne dodatkowe świadczenia stomatologiczne oraz materiały stomatologiczne.”;

43) w art. 70 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki stosowania do żołnierzy zawodowych przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, a także organy wojskowe i zakres ich kompetencji w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania zadań służbowych przez żołnierzy zawodowych, uwzględniając szczególny charakter zawodowej służby wojskowej oraz biorąc pod uwagę struktury organizacyjne Sił Zbrojnych.”;

44) w art. 74 w ust. 2 w pkt 7 dodaje się przecinek i po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) uposażenie i należności związane ze skierowaniem żołnierza zawodowego do pełnienia służby poza granicami państwa”;

45) w art. 75 uchyla się ust. 1 i 2;

46) w art. 78 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy w jednostce wojskowej nie występuje stanowisko służbowe głównego specjalisty, stanowisko radcy prawnego, uwzględniając przepis art. 22⁴ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65, ze zm.⁴), zaszeregowuje się do stanowiska służbowego o stopniu etatowym o jeden stopień niższy od stanowiska zastępcy dowódcy tej jednostki w najwyższej grupie uposażenia przewidzianej dla tego stopnia, nie wyżej jednak niż do stanowiska o stopniu etatowym i grupy uposażenia przewidzianej dla stanowiska służbowego głównego specjalisty w urzędzie Ministra Obrony Narodowej.

1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do stanowisk służbowych zajmowanych przez żołnierzy zawodowych posiadających uprawnienia radcy prawnego, na których nie jest wymagane posiadanie takiego uprawnienia.”;

47) w art. 80:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) dodatek motywacyjny – dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę w korpusach podoficerów zawodowych i szeregowych zawodowych za uzyskanie w opinii służbowej oceny co najmniej dobrej oraz posiadanie klasy kwalifikacyjnej, o której mowa w art. 46a, w specjalności zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym;

5) dodatek funkcyjny – za pełnienie funkcji powierzonych w trybie określonym w art. 25a.”;

b) uchyla się ust. 1a,

c) uchyla się ust. 5a i 5b,

d) dodaje się ust. 5c–5f w brzmieniu:

„5c. Decyzję w sprawie przyznania dodatku o charakterze stałym wydaje się na czas określony lub nieokreślony, nie dłuższy jednak niż na czas pełnienia przez żołnierza zawodowego służby na stanowisku służbowym.

5d. Ponowne wyznaczenie żołnierza zawodowego na zajmowane dotychczas stanowisko służbowe albo podwyższenie dodatku za długoletnią służbę wojskową wynikające z dokonanej odrębnymi przepisami zmiany stawek uposażenia zasadniczego nie wymaga wydawania nowej decyzji.

5e. Żołnierzowi zawodowemu spełniającemu równocześnie warunki do otrzymywania dodatków specjalnych o charakterze stałym z kilku tytułów przysługuje jeden dodatek specjalny w wyższej stawce miesięcznej. Przepis stosuje się odpowiednio w przypadku zbiegu uprawnień do dodatku służbowego.

5f. Żołnierzowi zawodowemu, który otrzymywał dodatek specjalny z różnych tytułów, w ostatnim miesiącu pełnienia służby przyznaje się dodatek specjalny z jednego tytułu w najwyższej wysokości. Wysokość dodatku specjalnego z jednego tytułu uzależnia się od wysokości dodatku i okresu jego otrzymywania. Przepis stosuje się odpowiednio do dodatku służbowego.”;

⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 200, poz. 1326 i Nr 217, poz. 1429, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 142, poz. 830 oraz z 2013 r. poz. 829 i 1247.

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb otrzymywania, przyznawania, zawieszania, obniżania i wstrzymywania dodatków do uposażenia zasadniczego oraz ich wysokość,
- 2) sposób ustalania wysokości dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej,
- 3) szczególne właściwości lub warunki pełnienia zawodowej służby wojskowej uprawniające żołnierzy zawodowych do otrzymywania dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
- 4) stanowiska służbowe, których zajmowanie, i jednostki wojskowe, w których pełnienie służby uprawnia do dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2

– uwzględniając charakter wykonywanych czynności, zakres obowiązków służbowych i ich specyfikę, kwalifikacje niezbędne przy wykonywaniu obowiązków służbowych i miejsce pełnienia służby oraz zapewniając sprawność postępowania w tych sprawach.”;

48) w art. 83 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania dodatkowego uposażenia rocznego i terminy jego wypłacania, uwzględniając miejsce pełnienia służby oraz sprawność postępowania w tych sprawach.”;

49) w art. 84:

a) po ust. 1c dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu:

„1d. Warunkiem przyznania żołnierzowi zawodowemu nagrody uznaniowej jest uzyskiwanie wysokich wyników w wykonywaniu zadań służbowych. Żołnierzowi zawodowemu można również przyznać nagrodę uznaniową za wykonywanie zadań służbowych o wysokiej odpowiedzialności albo zadań wykraczających poza zwykłe obowiązki służbowe.

1e. Warunkiem przyznania żołnierzowi zawodowemu zapomogi jest konieczność poniesienia wydatków pieniężnych spowodowanych zdarzeniem określonym w ust. 1 pkt 2. Przy przyznawaniu zapomogi uwzględnia się okoliczności mające wpływ na sytuację materialną żołnierza zawodowego i jego rodziny.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania żołnierzom zawodowym nagród uznaniowych oraz zapomóg, a także zapomóg w sytuacjach, o których mowa w ust. 1–1ab, a także właściwe organy wojskowe wnoszące o przyznanie oraz przyznające nagrody uznaniowe lub zapomogi, uwzględniając okoliczności uzasadniające przyznanie nagrody uznaniowej lub zapomogi, a także sprawność postępowania w tych sprawach.”;

50) w art. 86 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość oraz sposób i tryb przyznawania należności, o których mowa w ust. 1, 2 i 7, terminy i tryb ich wypłacania i rozliczania, a także rodzaje wydatków, o których mowa w ust. 7 pkt 3,
- 2) tryb wypłaty żołnierzom zawodowym zaliczek na cele związane z finansowaniem kosztów podróży służbowych,
- 3) sposób dokumentowania poniesionych kosztów,
- 4) sposób obliczania czasu podróży służbowej oraz sposób obliczania należności za przeniesienia i podróże służbowe

– uwzględniając charakter zadań żołnierza zawodowego odbywającego podróż służbową lub przeniesionego lub skierowanego do pełnienia służby w innej miejscowości oraz zróżnicowanie kosztów utrzymania, potrzebę zapewnienia warunków do prawidłowego wykonywania tych zadań oraz konieczność pokrycia zwiększonych kosztów utrzymania, jak również uwzględniając potrzebę uzależnienia wysokości należności od czasu trwania podróży i zwrotu rzeczywiście poniesionych wydatków, a także zapewniając sprawność postępowania w tych sprawach.”;

51) w art. 87 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz terminy i tryb wypłacania gratyfikacji urlopowej, uwzględniając sprawność postępowania w tych sprawach oraz możliwość otrzymania przez żołnierza zawodowego gratyfikacji urlopowej przed urlopem.”;

52) w art. 91 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, tryb, terminy i sposób wypłacania należności, o których mowa w ust. 2, oraz jednostki wojskowe właściwe w sprawie wypłacania tych należności, zapewniając, aby wysokość należności odpowiadała miesięcznym kosztom utrzymania żołnierza i wysokościami kosztów poniesionych przez żołnierza, a także kierując się potrzebą umożliwienia zwiększenia stypendium w razie poniesienia przez żołnierza dodatkowych kosztów, jak również uwzględniając sprawność postępowania w tych sprawach.”;

53) w art. 95 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, w tym za dodatkowy urlop wypoczynkowy, niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za lata poprzednie;”;

54) w art. 96:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W razie zbiegu uprawnień przysługujących sędziemu sądu wojskowego przeniesionemu w stan spoczynku do świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 95 pkt 1, i uposażenia w stanie spoczynku, żołnierzowi przysługuje, według jego wyboru, tylko jedno z tych świadczeń.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wypłaty świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 95 pkt 1, zwrotu kosztów jednorazowego przejazdu żołnierza i członków jego rodziny oraz zwrotu kosztów przewozu urządzenia domowego do obranego przez żołnierza miejsca zamieszkania w kraju dokonuje wojskowy organ emerytalny właściwy dla adresu zameldowania żołnierza, a w razie braku adresu zameldowania – organ emerytalny właściwy dla adresu zameldowania żołnierza na pobyt czasowy.”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wypłaty należności, o których mowa w ust. 7, dokonuje się na pisemny wniosek żołnierza zawodowego, na podstawie decyzji wojskowego organu emerytalnego właściwego dla adresu zameldowania żołnierza, a w razie braku adresu zameldowania – organu emerytalnego właściwego dla adresu zameldowania żołnierza na pobyt czasowy.”;

55) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. W przypadku wypowiedzenia przez żołnierza zawodowego stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej w okresie dwunastu miesięcy od dnia objęcia przez tego żołnierza zawodowego wyższego stanowiska służbowego albo stanowiska służbowego o tym samym stopniu etatowym, lecz z wyższą grupą uposażenia podstawę wymiaru należności, o których mowa w art. 94 oraz art. 95 pkt 1 i 2, ustala się, przyjmując uposażenie należne żołnierzowi na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym.”;

56) w art. 111 uchyla się pkt 6a i 6b;

57) w art. 120:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Były żołnierz zawodowy, który został zwolniony z zawodowej służby wojskowej wskutek ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej albo który pełnił zawodową służbę wojskową co najmniej cztery lata, z wyjątkiem zwolnionego ze służby wojskowej z powodu, o którym mowa w art. 111 pkt 1 i 12–15, w okresie dwóch lat od dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej, może korzystać, na terenie kraju, z pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania i pośrednictwa pracy, udzielanej przez właściwe organy.”;

- b) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Żołnierz zawodowy, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, może korzystać, na terenie kraju, z pomocy w zakresie:”;
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Do zgody, o której mowa w ust. 3, nie stosuje się art. 106 § 2–6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;
- d) w ust. 4b pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) po 9 latach służby wojskowej – 200%,”;
- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1–6, tryb dokonywania zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 4, oraz właściwość organów w sprawach przyznawania pomocy. Rozporządzenie powinno zagwarantować odpowiednie przygotowanie uprawnionych do funkcjonowania na rynku pracy oraz prawidłowe wykorzystanie środków finansowych przeznaczanych na ten cel.”;

58) w art. 123 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, dane, które należy podać w świadectwie służby, tryb wydawania i prostowania tych świadectw, podmioty uprawnione do wydawania świadectwa i jego prostowania oraz tryb przyznawania odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa służby, a także wzór świadectwa służby, uwzględniając sprawność postępowania w tych sprawach oraz, że wzór świadectwa służby powinien odpowiadać wzorom świadectw pracy i służby dla innych grup zawodowych.”;

59) w art. 124 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Osoba ubiegająca się o powołanie do służby kandydackiej składa wniosek o powołanie do służby kandydackiej zawierający kwestionariusz osobowy oraz poddawana jest postępowaniu rekrutacyjnemu.

2b. Postępowanie rekrutacyjne obejmuje egzamin wstępny, rozmowę kwalifikacyjną oraz analizę ocen uzyskanych przez osobę ubiegającą się o powołanie do służby kandydackiej na świadectwie ukończenia szkoły.

2c. Powołanie do służby kandydackiej następuje w zależności od wyników uzyskanych w postępowaniu rekrutacyjnym.”;

60) w art. 126 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Pierwszeństwo przyjęcia do szkół podoficerskich mają szeregowi zawodowi, którzy pełnili zawodową służbę wojskową przez co najmniej pięć lat oraz posiadają co najmniej bardzo dobrą ogólną ocenę w ostatniej opinii służbowej.

3. Szeregowych zawodowych kształconych w szkołach podoficerskich oraz szeregowych zawodowych i podoficerów zawodowych odbywających szkolenie w uczelni wojskowej nie powołuje się do służby kandydackiej.

4. Osoby, o których mowa w ust. 1, wnoszą opłaty z tytułu udziału w egzaminach wstępnych do uczelni wojskowych i szkół podoficerskich. Szeregowi zawodowi wnoszą opłaty z tytułu udziału w egzaminach wstępnych do uczelni wojskowych.”;

61) w art. 127 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oficerów zawodowych – uczelnie wojskowe, a w przypadku osoby, o której mowa w art. 124a ust. 1 pkt 2 – uczelnia niewojskowa wspólnie z uczelnią wojskową;”;

62) art. 132 otrzymuje brzmienie:

„Art. 132. Do żołnierzy pełniących służbę kandydacką stosuje się odpowiednio przepisy art. 5 ust. 1–7, art. 8, art. 8a, art. 18, art. 50a ust. 1–5, art. 51, art. 54, art. 56 ust. 1–4, art. 57, art. 59 ust. 1 i 2, art. 60a, art. 60b, art. 67 ust. 1–6, art. 67a ust. 1, art. 67b ust. 1, art. 67c, art. 70 ust. 1–3, art. 91 ust. 1–3, art. 105, art. 106, art. 107 ust. 1–3, art. 108 ust. 1–3 i art. 108a–110 oraz przepisy wydane na podstawie art. 5 ust. 8, art. 50a ust. 6, art. 56 ust. 5, art. 59 ust. 3, art. 67 ust. 7, art. 67a ust. 2, art. 67b ust. 2, art. 70 ust. 4, art. 91 ust. 4, art. 107 ust. 4 i art. 108 ust. 4.”;

63) po art. 132 dodaje się art. 132a i art. 132b w brzmieniu:

„Art. 132a. 1. Żołnierzy pełniących służbę kandydacką obejmuje się ewidencją wojskową prowadzoną przez dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr i dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę kandydacką, oraz wojskowego komendanta uzupełnień.

2. W ewidencji, o której mowa w ust. 1, ujmuje się dane osobowe żołnierza pełniącego służbę kandydacką oraz dane dotyczące przebiegu służby kandydackiej, stanu zdrowia, wykształcenia, kwalifikacji, stanu cywilnego i rodzinnego, wyróżnień, a także orzeczeń wydanych w stosunku do żołnierza w postępowaniu sądowym, administracyjnym lub dyscyplinarnym.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, obejmują: nazwisko i imiona, nazwisko rodowe, nazwisko i imiona poprzednie, imiona rodziców, nazwiska rodowe rodziców, imię i nazwisko małżonka oraz jego nazwisko rodowe, imiona dzieci, płeć, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer PESEL, stopień wojskowy, adres zameldowania, adres zamieszkania oraz rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w formie teczek akt personalnych i karty ewidencyjnej oraz może być prowadzona w formie elektronicznej.

5. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 2, zgromadzonych w ewidencji wojskowej może odbywać się bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą te dane.

6. W przypadku zniszczenia lub zaginięcia ewidencji wojskowej podlega ona odtworzeniu.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji wojskowej kandydatów na żołnierzy zawodowych oraz sposób jej odtwarzania w przypadku zniszczenia lub zaginięcia, a także wzory dokumentów ewidencyjnych, uwzględniając sposób dokonywania wpisów oraz wymogi dotyczące ochrony danych osobowych żołnierzy pełniących służbę kandydacką objętych ewidencją wojskową.

Art. 132b. 1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb kierowania żołnierzy pełniących służbę kandydacką na studia lub naukę do szkoły wojskowej w kraju lub za granicą oraz tryb odwołania i organy właściwe w tych sprawach, a także sposób ustalania kosztów związanych z pobieraniem nauki przez żołnierza pełniącego służbę kandydacką, tryb zwrotu tych kosztów oraz wzór umowy, o której mowa w art. 54 ust. 1.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno uwzględnić formy nauki, na którą żołnierz pełniący służbę kandydacką może być skierowany, a przy ustalaniu kosztów utrzymania i nauki, które podlegają zwrotowi, należy uwzględnić koszty zakwaterowania, wyżywienia, umundurowania i nauki oraz dojazdu do miejsca jej pobierania, a także czesnego i stypendium.”;

64) w art. 134:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) skreślenia z listy studentów lub niespełnienia wymogów określonych w regulaminie nauki lub studiów;”;

– po pkt 8a dodaje się pkt 8b i 8c w brzmieniu:

„8b) niepowołania do zawodowej służby wojskowej;

8c) nieobecności w służbie jednorazowo przez okres trzech dni roboczych, która nie została usprawiedliwiona;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienie ze służby kandydackiej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 8b–9, następuje odpowiednio decyzją rektora-komendanta uczelni wojskowej, komendanta szkoły podoficerskiej lub komendanta ośrodka szkolenia.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Zwolnienie ze służby kandydackiej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 5–8a, następuje z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się odpowiedniego orzeczenia lub z dniem, w którym decyzja stała się ostateczna, albo z dniem zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej.

4b. W przypadkach, o których mowa w ust. 4a, odpowiednio rektor-komendant uczelni wojskowej, komendant szkoły podoficerskiej lub komendant ośrodka szkolenia, w której żołnierz pełni służbę, stwierdza fakt zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej rozkazem personalnym, wydanym do celów ewidencyjnych.”;

65) art. 134a otrzymuje brzmienie:

„Art. 134a. 1. W przypadku zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 4 i 9 zwalnia się go z obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w art. 124 ust. 6, w przypadku powołania do zawodowej służby wojskowej lub pełnienia czynnej służby wojskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku wykonywania obowiązków w ramach Narodowych Sił Rezerwowych – przez okres dwa razy dłuższy niż okres pełnienia służby kandydackiej, za który nalicza się koszty.

2. W przypadku zwolnienia żołnierza ze służby kandydackiej na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 4 i 9 w pierwszym roku studiów w uczelni wojskowej zwalnia się go z obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w art. 124 ust. 6.”;

66) w art. 137 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przebieg służby kandydackiej, warunki i tryb opiniowania żołnierzy pełniących służbę kandydacką, w tym wzór arkusza opinii, ich uprawnienia inne niż określone w ustawie oraz tryb postępowania związany ze zwalnianiem ze służby kandydackiej.”;

67) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Umundurowanie i wyekwipowanie, uzbrojenie, karty i tabliczki tożsamości żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką

Art. 137a. 1. Żołnierze zawodowi i żołnierze pełniący służbę kandydacką w czasie wykonywania zadań służbowych są obowiązani do noszenia przepisowego umundurowania, odznak i oznak wojskowych.

2. W określonych przypadkach żołnierze zawodowi i żołnierze pełniący służbę kandydacką w czasie wykonywania zadań służbowych są zwolnieni od obowiązku noszenia umundurowania i oznak wojskowych.

3. W przypadkach określonych przez dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, jest on obowiązany do noszenia uzbrojenia lub orderów i odznaczeń. Przepis stosuje się odpowiednio do żołnierzy pełniących służbę kandydacką.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje, zestawy i wzory umundurowania, a także okoliczności i sposób noszenia umundurowania oraz oznak wojskowych;
- 2) warunki, okoliczności i sposób noszenia uzbrojenia;
- 3) przypadki, w których żołnierze zawodowi i żołnierze pełniący służbę kandydacką są zwolnieni od obowiązku noszenia umundurowania i oznak wojskowych w czasie wykonywania zadań służbowych;
- 4) warunki i sposób noszenia orderów, odznaczeń i odznak.

5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, powinno zapewnić, aby rodzaje, zestawy i wzory umundurowania były praktyczne i estetyczne, umożliwiały wykorzystywanie umundurowania w różnych warunkach klimatycznych i pogodowych, uwzględniały poszczególne rodzaje wojsk i służb oraz pleć żołnierza. Ponadto rozporządzenie powinno także mieć na uwadze okoliczności, w jakich wykonywane są zadania służbowe, charakter wykonywanych zadań oraz miejsce pełnienia służby.

Art. 137b. 1. Żołnierze zawodowi i żołnierze pełniący służbę kandydacką otrzymują umundurowanie i wyekwipowanie, uzbrojenie oraz, w określonych przypadkach, wyżywienie albo równoważnik pieniężny w zamian za te należności.

2. Żołnierze zawodowi i żołnierze pełniący służbę kandydacką otrzymują umundurowanie i wyekwipowanie:

- 1) na własność:
  - a) z chwilą wydania albo
  - b) po upływie okresu używalności;
- 2) do bezpłatnego korzystania na czas wykonywania określonych czynności służbowych.

3. Równoważnik pieniężny przysługujący żołnierzowi zawodowemu i żołnierzowi pełniącemu służbę kandydacką w zamian za umundurowanie i wyekwipowanie, niewydane w naturze, może podlegać zmniejszeniu lub można wstrzymać jego wypłatę.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki oraz normy umundurowania i wyekwipowania żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką, w tym ubiory cywilne żołnierzy zawodowych, możliwość stosowania zamienników oraz przypadki, w których można dokonywać zmian tych norm, przedmioty umundurowania i wyekwipowania, które przechodzą na własność żołnierzy z chwilą wydania, okresy używalności, po upływie których umundurowanie i wyekwipowanie przechodzi na własność, przedmioty umundurowania i wyekwipowania, które żołnierze otrzymują do bezpłatnego korzystania na czas wykonywania określonych czynności służbowych, a także organy wojskowe właściwe w tych sprawach;
- 2) rodzaje i normy uzbrojenia żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką;
- 3) przypadki, w których żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką przysługuje bezpłatne wyżywienie, oraz normy wyżywienia.

5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, powinno uwzględnić specyfikę umundurowania poszczególnych rodzajów wojsk i służb oraz charakter wykonywanych zadań służbowych. Rozporządzenie, określając szczegółowe warunki oraz normy umundurowania i wyekwipowania, uzbrojenia, a także wyżywienia, powinno uwzględnić w szczególności zróżnicowanie tych norm w zależności od charakteru wykonywanych zadań służbowych oraz krąg żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką uprawnionych do bezpłatnego wyżywienia.

6. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość równoważników pieniężnych przysługujących żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką w zamian za umundurowanie i wyekwipowanie, niewydane w naturze, w tym za czyszczenie umundurowania i wyekwipowania oraz wykonywanie haftów dla żołnierzy zawodowych, przypadki i tryb otrzymywania, zmniejszania, wstrzymywania i wznawiania wypłaty tych równoważników, warunki, tryb i terminy ich wypłacania, a także organy właściwe w tych sprawach;
- 2) przypadki otrzymywania oraz warunki, tryb i terminy wypłaty równoważników pieniężnych przysługujących żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką w zamian za bezpłatne wyżywienie niewydane w naturze, sposób ustalania ich wysokości, a także organy właściwe w tych sprawach.

7. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, powinno uwzględnić rodzaje umundurowania i wyekwipowania żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką, którym ono przysługuje, jak również okoliczność, że wykonywanie (uzupełnienie) haftów dla żołnierzy zawodowych pozostaje w związku z mianowaniem na wyższy stopień wojskowy. Rozporządzenie powinno uregulować tryb postępowania w stosunku do żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką, którzy nie wykorzystują równoważnika zgodnie z jego przeznaczeniem. Określając zagadnienia związane z równoważnikami pieniężnymi przysługującymi w zamian za bezpłatne wyżywienie, rozporządzenie powinno uwzględnić charakter wykonywanych przez żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką zadań służbowych i warunki ich wykonywania.

Art. 137c. 1. Żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką wydaje się karty i tabliczki tożsamości.

2. Karty tożsamości wydawane żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką wyjeżdżającym w celach służbowych za granicę stanowią również dowód tożsamości, o którym mowa w art. III ust. 2 lit. a Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 21, poz. 257 oraz z 2008 r. Nr 170, poz. 1052).

3. Zasady wydawania żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką tabliczek tożsamości określają przepisy Konwencji o ochronie ofiar wojny, podpisanych w Genewie dnia 12 sierpnia 1949 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 38, poz. 171, z 1992 r. Nr 41, poz. 175, z 2007 r. Nr 85, poz. 570 oraz z 2010 r. Nr 70, poz. 447).

4. Żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką wyjeżdżającym w celach służbowych za granicę wydaje się również indywidualny lub zbiorowy rozkaz wyjazdu.

5. W kartach tożsamości wydawanych żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką zamieszcza się:

- 1) nazwisko i imię (imiona);
- 2) datę urodzenia;

- 3) stopień wojskowy i oznaczenie wojskowego dokumentu osobistego;
- 4) numer PESEL;
- 5) rodzaj służby wojskowej;
- 6) grupę krwi;
- 7) fotografię i podpis żołnierza;
- 8) suchy odcisk pieczęci organu wystawiającego;
- 9) nazwę państwa wystawiającego;
- 10) serię i numer;
- 11) elementy zabezpieczające.

6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz wzory kart i tabliczek tożsamości wydawanych żołnierzom zawodowym i żołnierzom pełniącym służbę kandydacką, organy właściwe do ich wydawania, ewidencjonowania i doręczania oraz postępowania w razie ich zniszczenia lub utraty, tryb ich wydawania i postępowania w razie ich zniszczenia lub utraty oraz wzór rozkazu wyjazdu, mając na względzie przeznaczenie kart i tabliczek tożsamości oraz sposób ich wykorzystania, jak również biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tych sprawach.”;

68) w art. 142 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych do służby poza Siłami Zbrojnymi w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny, jednostki organizacyjne i stanowiska służbowe poza Siłami Zbrojnymi, w których żołnierze mogą pełnić zawodową służbę wojskową, oraz uprawnienia żołnierzy pełniących służbę w tych jednostkach, uwzględniając zadania wykonywane przez te jednostki w razie ogłoszenia mobilizacji, stanu wojennego i czasu wojny, a także zakres ich współdziałania z Siłami Zbrojnymi.”;

69) uchyla się art. 176;

70) uchyla się art. 179;

71) uchyla się art. 180.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461, z późn. zm.⁵⁾) w art. 74 ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Stopniami wojskowymi są następujące stopnie, z zastrzeżeniem ust. 2a:

- 1) szeregowych:
  - a) szeregowy,
  - b) starszy szeregowy;
- 2) podoficerskie:
  - a) podoficerów młodszych:
    - kapral,
    - starszy kapral,
    - plutonowy,
  - b) podoficerów:
    - sierżant,
    - starszy sierżant,
    - młodszy chorąży,
  - c) podoficerów starszych:
    - chorąży,
    - starszy chorąży,
    - starszy chorąży sztabowy;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1407 i 1445 oraz z 2013 r. poz. 852.

- 3) oficerskie:
  - a) oficerów młodszych:
    - podporucznik,
    - porucznik,
    - kapitan,
  - b) oficerów starszych:
    - major,
    - podpułkownik,
    - pułkownik,
  - c) generalskie:
    - generał brygady,
    - generał dywizji,
    - generał broni,
    - generał.

2a. W Marynarce Wojennej stopniami wojskowymi są stopnie:

- 1) szeregowych:
  - a) marynarz,
  - b) starszy marynarz;
- 2) podoficerskie:
  - a) podoficerów młodszych:
    - mat,
    - starszy mat,
    - bosmanmat,
  - b) podoficerów:
    - bosman,
    - starszy bosman,
    - młodszy chorąży marynarki,
  - c) podoficerów starszych:
    - chorąży marynarki,
    - starszy chorąży marynarki,
    - starszy chorąży sztabowy marynarki;
- 3) oficerskie:
  - a) oficerów młodszych:
    - podporucznik marynarki,
    - porucznik marynarki,
    - kapitan marynarki,
  - b) oficerów starszych:
    - komandor podporucznik,
    - komandor porucznik,
    - komandor,
  - c) admiralskie:
    - kontradmirał,
    - wiceadmirał,
    - admirał floty,
    - admirał.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r. poz. 666 i 675) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne żołnierzowi zawodowemu w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej, z zastrzeżeniem ust. 1a–4 oraz art. 32b.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej w przypadku żołnierzy, którzy nie otrzymują uposażenia, o którym mowa w ust. 1, albo otrzymują je w niepełnej wysokości, stanowi pełna kwota uposażenia należnego żołnierzowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokości powstałych w okresie, w którym żołnierz nie otrzymywał uposażenia lub otrzymywał je w niepełnej wysokości.”;

2) w art. 18f ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury nie stosuje się przepisu art. 80 ust. 5f ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”;

3) w art. 32b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ponownego powołania emeryta do zawodowej służby wojskowej i pełnienia tej służby nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy, na wniosek emeryta ustala się nową podstawę wymiaru emerytury, w sposób określony odpowiednio w art. 5 ust. 1 i 1a albo w art. 18f.”.

Art. 4. Sprawy wszczęte, lecz niezakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Art. 5. Oficera zawodowego, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy spełniał według dotychczasowych przepisów wymagania do zajmowania określonych stanowisk służbowych, uważa się za spełniającego warunki do wyznaczenia na te stanowiska.

Art. 6. 1. Absolwentów uczelni wojskowych, którzy rozpoczęli studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku gdy obowiązujący w tych szkołach program nauczania nie przewidywał uzyskania przez nich tytułu zawodowego magistra (równorzędnego), mianuje się na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) i wyznacza na stanowisko służbowe mimo niespełnienia wymogów w zakresie wykształcenia.

2. Rektorzy-komendanci uczelni wojskowych, wobec słuchaczy uczelni, którzy rozpoczęli studia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują odpowiednio program nauczania oraz okres nauki do spełnienia wymogu określonego w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy obowiązujący w tych szkołach program nauczania nie przewidywał uzyskania przez nich tytułu zawodowego magistra (równorzędnego).

3. Słuchaczy uczelni wojskowych obejmuje się programem nauczania, o którym mowa w ust. 2, na wniosek zainteresowanego.

4. Terminy składania wniosków, o których mowa w ust. 3, określają rektorzy-komendanci.

5. Słuchacze objęci programem nauczania, o którym mowa w ust. 2, do uzyskania wymogu określonego w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, pełnią nadal służbę w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych.

Art. 7. 1. Podoficera zawodowego, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zajmuje stanowisko służbowe zaszeregowane do niższego stopnia etatowego niż posiadany przez niego stopień wojskowy, można wyznaczyć na stanowisko służbowe:

1) zaszeregowane do stopnia wojskowego odpowiadającego posiadanemu stopniowi wojskowemu;

2) zaszeregowane do bezpośrednio wyższego stopnia wojskowego od posiadanego stopnia wojskowego, jeżeli od mianowania na stopień wojskowy minęły co najmniej 3 lata oraz posiada on ogólną ocenę bardzo dobrą w ostatniej opinii służbowej;

- 3) równorzędne z dotychczas zajmowanym stanowiskiem służbowym, zaszerogowane do najwyższego stopnia w ramach podoficerów młodszych, podoficerów i podoficerów starszych, w przypadku braku możliwości wyznaczenia na stanowisko w sposób określony w pkt 1 i 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zgoda żołnierza nie jest wymagana.

Art. 8. Podoficera zawodowego i szeregowego zawodowego, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadali ogólną ocenę bardzo dobrą w ostatniej opinii służbowej i nie byli opiniowani na zasadach określonych w ustawie zmienianej w art. 1, uważa się za spełniających wymagania określone w art. 29 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Żołnierz zawodowy, który do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy spełniał warunki uprawniające do przywrócenia dodatku uzasadnionego szczególnymi warunkami lub właściwościami pełnienia służby, otrzymuje ten dodatek w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej na zasadach obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W razie zbiegu uprawnień do tego dodatku i do dodatku specjalnego żołnierzowi przyznaje się tylko jeden wyższy dodatek.

Art. 10. 1. Żołnierze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, którym przysługiwało w dniu zwolnienia ze służby prawo do niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego, w tym dodatkowego urlopu wypoczynkowego, w wymiarze dłuższym niż okres za który przysługiwał ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w art. 95 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają prawo wystąpić z wnioskiem o wypłatę ekwiwalentu za tę część niewykorzystanego urlopu, za który nie wypłacono im ekwiwalentu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do dowódcy jednostki wojskowej, który przyznał należności pieniężne przysługujące żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej. W przypadku, gdy jednostka wojskowa, której dowódca przyznał należności pieniężne, uległa rozformowaniu, wniosek składa się do następcy prawnego rozformowanej jednostki wojskowej.

Art. 11. 1. Podoficera zawodowego posiadającego stopień wojskowy zachowany na podstawie art. 179 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mianuje się:

- 1) starszego plutonowego (starszego bosmanmata) – na stopień sierżanta (bosmana);
- 2) sierżanta sztabowego (bosmana sztabowego) i starszego sierżanta sztabowego (starszego bosmana sztabowego) – na stopień młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki);
- 3) młodszego chorążego sztabowego (młodszego chorążego sztabowego marynarki) i chorążego sztabowego (chorążego sztabowego marynarki) – na stopień starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki).

2. Rozkaz o mianowaniu podoficera, o którym mowa w ust. 1, wydaje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

Art. 12. 1. Żołnierzy rezerwy i osoby niepodlegające obowiązkowi służby wojskowej posiadających stopnie wojskowe starszego plutonowego (starszego bosmanmata), sierżanta sztabowego (bosmana sztabowego), starszego sierżanta sztabowego (starszego bosmana sztabowego), młodszego chorążego sztabowego (młodszego chorążego sztabowego marynarki) i chorążego sztabowego (chorążego sztabowego marynarki), z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mianuje się:

- 1) starszego plutonowego (starszego bosmanmata) – na stopień sierżanta (bosmana);
- 2) sierżanta sztabowego (bosmana sztabowego) i starszego sierżanta sztabowego (starszego bosmana sztabowego) – na stopień młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki);
- 3) młodszego chorążego sztabowego (młodszego chorążego sztabowego marynarki) i chorążego sztabowego (chorążego sztabowego marynarki) – na stopień starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki).

2. Decyzję o mianowaniu, o którym mowa w ust. 1, wydaje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr na wniosek wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące żołnierza rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej.

3. Akt mianowania w sprawach mianowań, o których mowa w ust. 1, sporządza szef wojewódzkiego sztabu wojskowego.

4. W zakresie trybu i sposobu mianowania na stopnie wojskowe, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 76 ust. 14 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 13. Kontrakty zawarte i kadencje ustalone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na okresy krótsze niż 2 lata, po wejściu w życie niniejszej ustawy, nie podlegają zmianie i trwają przez okres na jaki zostały zawarte albo ustalone.

Art. 14. 1. Byli żołnierze zawodowi oraz byli żołnierze nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, którzy wskutek wypadku w związku lub podczas wykonywania obowiązków służbowych albo choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową pełnioną poza granicami państwa po dniu 1 stycznia 1998 r. doznali stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, mogą wystąpić, do dnia 31 grudnia 2014 r. do Ministra Obrony Narodowej z wnioskami o powołanie do zawodowej służby wojskowej.

2. Do żołnierzy, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 5 ust. 7a i 7b ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5a ust. 7, art. 24 ust. 8, art. 26 ust. 22, art. 46 ust. 1, art. 50 ust. 3, art. 55 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 66 ust. 2 i 3, art. 70 ust. 4, art. 80 ust. 6, art. 83 ust. 6, art. 84 ust. 3, art. 86 ust. 15, art. 87 ust. 6, art. 91 ust. 4, art. 120 ust. 7, art. 123 ust. 4, art. 137 ust. 1 oraz art. 142 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5a ust. 7, art. 24 ust. 8, art. 26 ust. 19, art. 46 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 80 ust. 6, art. 83 ust. 6, art. 84 ust. 3, art. 86 ust. 15, art. 87 ust. 6, art. 91 ust. 4, art. 120 ust. 7, art. 123 ust. 4, art. 137 ust. 1, art. 137a ust. 4, art. 137b ust. 4 i 6, art. 137c ust. 6 oraz art. 142 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 8 i 9 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 4 lit. a tiret pierwsze – tiret trzecie, pkt 8, pkt 9 lit. b, pkt 21, pkt 23 lit. a, pkt 25, art. 2, art. 7 ust. 1 pkt 3, art. 11 i art. 12, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*